

മതാദ്ദൈക്കാരു പൊതുവഴി

എ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

ഹിന്ദുത്വവും പൊരുവും സംസ്കാരവും

കൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങൾക്കും സേവനക്കേന്നങ്ങൾക്കുമെതിരെ ഒരീസയിലും കർണ്ണാടകയിലും ഉണ്ടായ ആക്രമണങ്ങളുടെ പശ്ചാത്യപത്രത്തിൽ ഒരു ദേശീയ ചർച്ച ഉറുത്തിരിഞ്ഞു വരുകയാണെല്ലാ. മാധ്യമങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും ഈ ചർച്ചയുടെ ഗതി നിർബന്ധിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇതിൽ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നങ്ങളിലെബാന്ന്, ദറ്റപ്പട്ട സംഗതികളെ സാമാന്യവത്കരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. “ഹിന്ദു ക്ലാം മുസ്ലീംകളും തമിൽ സംഘർഷം”, “കൈസ്തവരുൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കെതിരെ”, “ഹിന്ദുക്കൾ കൈസ്തവരുൾ ആക്രമിക്കുന്നു” എന്നീ തലവാചകങ്ങളിലെബാക്കെ കാണുന്ന സാമാന്യവത്കരണം വളരെ അപകടകരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഹിന്ദുത്വവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന വിശദിനുപരിഷത്ത്, ആർ.എസ്.എസ്, ബജറ്റ് ഓഫർ തുടങ്ങിയ തീവ്രവാദി സംഘടനകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടാക്കുന്നത് വാസ്തവമാണ്. അവർക്ക് ഒരു പറ്റം അനുയായികളുമുണ്ട്. അവർത്ത അണിക്കെല്ല കുണ്ടതുനു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഹിന്ദു എന്ന ഏകപദ്ധതിനു കീഴിൽ ഇന്ത്യയിലെ എൻപതു ശതമാനം ജനങ്ങളെയും ഒരുക്കാൻ ഹിന്ദുത്വവാദികളും മാധ്യമങ്ങളും ശ്രമിക്കുന്നോൾ അത് അപകടകരമായ സാമാന്യവത്കരണമാകുന്നു. കാരണം ഹിന്ദു എന്ന സ്വയം വിളിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് 3000 വർഷത്തെ ഉദാരവും കുലീനവുമായ സംസ്കൃതിയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. എന്നുപറിഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെതിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായ വിശ്വാസങ്ങളും അചാരങ്ങളുമുള്ള എല്ലാമനുഷ്യരേയും സ്വന്നഹരിതാടും ആതിമൃമരുാദയോടുകൂടും ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറാവുന്ന ഭാരതീയ സംസ്കൃതി എന്നർത്ഥം. ഇതാണ് ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ അന്തസ്ത.

കൈസ്തവരുൾ നാനാതരം

ഈപോലെ തന്നെ കൈസ്തവരുൾ എന്ന ഏകപദ്ധതിനുകീഴിൽ വളരെയെറെ വിഭിന്നമായ നിലപാടുകളും പാരമ്പര്യവും പശ്ചാത്യലവുമുള്ള പല സഭകളേയും നാനായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന അപകടകരമായ സാമാന്യവത്കരണമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി കേരളത്തിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടായിരം വർഷങ്ങളായി നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു പരമ്പരാഗത ക്രിസ്തീയ സമൂഹമുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കൊള്ളൊണ്ടിയൽ പ്രസ്താവനത്തിൽനിന്നേയോ സെന്റിക്കാഡേഷ്യിൽനിന്നേയോ അക്രമാസക്തമായ സംഘടനയുടെയോ പിന്നബലത്തിലല്ല അവർക്കെങ്കിലും കൈസ്തവരായത്. ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിച്ച ഏഷ്യയിൽ മുഴുവൻ പ്രചരിച്ച ബുദ്ധമതം പോലെ, സമാധാനത്തിന്റെയും കാരൂണ്യത്തിന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെ അക്രമരഹിതമായ പ്രചരണം മുലമാണ് ഇവിടെ ആദ്യം ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടായത്.

എന്നാൽ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടാടുകൂടി പോർച്ചുഗീസുകാരും പിന്നെ ഫ്രഞ്ചുകാരും മറ്റും ആരംഭിച്ച കൊള്ളൊണ്ടിയൽ പ്രസ്താവനത്തിന്റെ ഫലമായി ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പഴയ ക്രിസ്തീയസഭയെ അവർ ഭിന്നപ്പീം കുറേയെരെ ആളുകളെ കുടുച്ചേർത്തു. അവർന്നുഠായ ബഹുസഹസ്രം ആളുകളെ പുതുതായി ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ സെന്റിക്കാഡേഷ്യം പാശ്ചാത്യമേധാവിത്വവും യുറോപ്പൻഡശൈലിയും എല്ലാം ക്രിസ്തീയതയുടെ ഭാഗമായി കരുതപ്പെട്ടു. ഈ കൊള്ളൊണ്ടിയൻ ശക്തികളും അവരുടെ നാടൻ പിണിയാളുകളും ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന പുരാതനക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തെ വെട്ടിമുറിച്ച് കഷണങ്ങളാക്കുകയും വിദേശമേൽക്കോയ്മകൾ അടിയന്തരവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈനിയും വേറൊരുക്കുട്ടം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. അത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ ആരംഭിക്കുകയും പുരാതന കൈസ്തവസഭകളുടെ പല വിശ്വാസങ്ങളെയും തള്ളിപ്പറയുകയും അമേരിക്കയിൽനിന്നുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം കൊണ്ട് തീവ്രമായ “സുവിശേഷ” പ്രചരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സംഘങ്ങൾ. പെന്തക്കോസ്തൂ-ഇവാൺഡിക്കൽ വിഭാഗങ്ങൾ എന്നു പൊതുവിൽപരിയുന്ന ഇത്തരം സംഘങ്ങൾ പരസ്പരം ഇണങ്ങാതെ നൂറ്റാണ്ടും പാശ്ചാത്യവിശേഷ പ്രചരണം നടത്തുന്നു. ഇവരുടെ മുഴുവൻ സാമ്പത്തികസേജാതസ്വം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലാണ്.

ഈ മുന്നു വിഭാഗങ്ങളെയും കൈസ്തവരുൾ എന്ന പൊതുവിൽ മാധ്യമങ്ങൾ വിശേഷപ്പീം ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതം മാറ്റം പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ മഹികമായ സമീപന വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇവ തമി

ലുണ്ട്. ആർ.എസ്.എസിന്റെ സമുന്നത നേതാവായ കെ. എസ്. സുദർശനപ്പോലെയുള്ളവർ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ സുക്ഷ്മമായി മനസിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്തുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഓർത്തയോക്സ്, മാർത്തോമാ സഭകൾ തുടങ്ങിയവ തികച്ചും ദേശീയസഭകളാണെന്നും അവയുടെ നിലപാടുകൾ ഭാരതീയ സംസ്കൃതികൾ പുരക്കാഞ്ചൗണ്ട് എന്നും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

വേറാരുവിയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ബലപ്രയോഗമോ വഴീകരണത്രാജ്ഞങ്ങോ ഉപയോഗിച്ച് മതം മാറ്റുന്നതുനാം ഓർത്തയോക്സ് സഭയും മറ്റു പാരംസ്ത്രൈസഭകളും ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. 2000 വർഷങ്ങളിലെ അവയുടെ ജീവിതത്തെല്ലാം ഇതരമത്തും സമൂഹങ്ങളോടുമുള്ള ബഹുമാനത്തിലും സ്വന്നേഹി സൗഹ്യവേദ്ധചകളിലും നല്ല സാമൂഹ്യവസ്ഥങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. എന്നാൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ, ഒരു വിഭാഗം, ഉണ്ടായത് കൊള്ളേണ്ടിയൽ രാഷ്ട്രീയത്തിലോന്തരം ബലപ്രയോഗത്തിലോന്തരം വഴീകരണത്രാജ്ഞങ്ങളുടെയോ ഫലമായി കേരളത്തിലെ പുരാതന ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തെ വിജിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ സഭകളുടെ നയങ്ങൾ ഒരുവുരെ മിഷനറി സഭാവമുള്ളതാണ്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതുവിധേയന്നും തങ്ങളുടെ സഭകളിലെ അംഗസംഖ്യ വർധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും, മറ്റുമത അഞ്ചിൽനിന്ന് ആളുകളെ മതം മാറ്റുന്നതുനാം പുരാതന ക്രിസ്തീയ സഭകളിൽ നിന്ന് വഴീകരിച്ചടക്കത്താണെങ്കിലും കുഴപ്പമില്ല. തദ്ദേശീയമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ശാന്തമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഓർത്തയോക്സ് സഭകളെ വിശുദ്ധീകരിച്ച് “പുനരൈക്യ” പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഇക്കുട്ടത്തിൽപ്പെട്ടുനാവയാണ്. വിദേശ സാമ്പത്തിക പിന്തുണയാണ് ഇത്തരം മതമാറ്റ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ശക്തി.

മുന്നാമതു പറഞ്ഞ ശ്രൂപ്പിലും ഇത്തരം ശക്തമായ മതമാറ്റ ചിന്തയും ഭാത്യവും നിലനിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി പരസ്യരാഗത ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം സീക്രിച്ചിത്കരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയും മറ്റു മതങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരെയും അവഹോളിക്കുന്നതിനും തള്ളിപ്പുറയുന്നതിനും അവരിൽ പലരും തയ്യാറാകുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി പരസ്യമായി പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ ഹിന്ദുരൈവാദങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുക, ചില പൊന്തവ ആചാരങ്ങളെ നിന്നാവുർവ്വം പരിഹരിക്കുക, ഇതരമതങ്ങളിലെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ മനപുർവ്വം തെറ്റായി വ്യാപ്പാനിക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളോക്കെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കി തിരിൽ, “ക്രൈസ്തവർ ഹിന്ദുക്കളെ ആക്രമിക്കുന്നു” അല്ലെങ്കിൽ “ഹിന്ദുക്കൾ ക്രൈസ്തവവേദവാലയ അംഗൾ ചുട്ടുകരിക്കുന്നു”. എന്നാക്കെ മാധ്യമങ്ങളും മറ്റു തത്പരവൃത്തങ്ങളും പരസ്യപ്പെട്ടതുനോർ മുകളിൽപ്പുറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസങ്ങളും വിഭിന്നനിലപാടുകളും ഒന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ അപകടകരമായ സാമാന്യവർക്കരണത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിലെയും ക്രിസ്തീയ പാരസ്യവൃത്തിലെയും ഉന്നതവും ഉദാത്തവുമായ മുല്യങ്ങളും ജീവിതത്തെലികളും പരസ്പര ബന്ധങ്ങളും എല്ലാം ഒറ്റയടിക്ക് തമസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. നല്ലവരായ ഹിന്ദുകളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടെ തീവ്രവാദികളുടെ ശവ്വദക്കാലാഹലങ്ങൾ അതാരീക്ഷത്തെ കല്പിഷിതമാക്കുകയും അക്രമത്തിന്റെ യുദ്ധഭൂമിയിലേക്ക് നാം നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിമോചനത്തിന്റെ വഴി:- ബഹുഭാഷക്സ് മാതൃകകൾ

ജാതിചിന്തയുടെ കരാളഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ റാജ്യം ഇന്നും പൂർണ്ണമായും സ്വതന്ത്രമായിട്ടില്ല. ഭാരതം രാഷ്ട്രീയസാത്രന്ത്യം പ്രാപിച്ച കാലം മുതൽ നിഷ്പയാത്മകമായ ജാതീയതയെ മരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രനേതാക്കൾ തീവ്രമായ ശ്രമം തുടങ്ങിവച്ചു. ഇപ്പോൾത്തെ നമ്മുടെ ജനാധികാരി സംവിധാനവും ഭരണഘടനയും നീതിന്യായവ്യവസ്ഥകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ അഭ്യർപ്പിച്ചുമായ പുരോഗതി കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും അനന്തമായ വൈവിധ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നമ്മുടെ റാജ്യം ഏകരാഷ്ട്രമായി നിലകൊള്ളുന്നത്.

ഇന്ത്യയുടെ ശാപമായ വർഗവർണ്ണ വ്യത്യാസങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഭാരതത്തിൽ തന്നെ 2500 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ബുദ്ധമതം തുടങ്ങിവച്ച ശ്രമങ്ങൾ ശ്രദ്ധാലൂപനീയമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കിരിയാം. ജീർണ്ണമായ ബോധവാനപരമരോഹിത്യത്തിന്റെയും മനുഷ്യമർദ്ദകമായ മതജ്യവില്ലത്യുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ബുദ്ധമതം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്നെ. കൊള്ളേണ്ടിയൽ കാലാലുടക്കത്തിൽ ഇവിടെവന്ന ക്രിസ്തീയ മിഷനറിമാരിൽ ഒരു നല്ല പങ്കും ഇന്നു മാതൃക പിന്തുടർന്ന് ഇന്ത്യയെ, നിർദ്ദേശമായ ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് സാധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരെ വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇന്നു ഉദ്യമങ്ങളും നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിൽ ശ്രദ്ധാലൂപനീയമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

വർഗവ്യവസ്ഥകൾ പുരത്ത് വെറും കുമിക്കീഡുങ്ങലുപ്പോലെ നിന്നയും മർദ്ദനവും ചൂഷണവും തിരസ്കരണവും നൃസാംഖ്യകളായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ ജനസമൂഹത്തിന് ആദ്യം ബുദ്ധ

മതവും പിന്ന ക്രിസ്തീയ സഭകളും ഈവ രണ്ടിൽ നിന്നും പ്രചോദനം നേടിയ മറ്റു സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും നൽകിയ വിമോചനത്തെ നാം ഒരിക്കലും അവഗണിച്ചുകൂടാ. ഈനും ഇന്ത്യയുടെ കുഗ്രാമങ്ങളിൽ, സർക്കാരോ സാമൂഹിക സംഘടനകളോ എത്തിനോക്കാതെ ഇരുണ്ടമുലകളിൽ ഉത്തമരായ സന്ധാസിമാരും ക്രിസ്തീയ മിഷനറിമാരും മറ്റും നടത്തുന്ന ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനത്തെ വേണ്ടതു ഗാരവത്തോടെ അംഗീകരിച്ചേ മതിയാകു.

അമ്മുടെ ജനാധിക്രമത്തിൽ ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമായ ഫുഡൽ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി നിർഭാഗ്രവശാൽ ഇന്നും അമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പല പ്രദേശങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അടിമസന്ധായ തത്തിൽപ്പെട്ടുണ്ടാക്കാൻ പാവങ്ങൾക്ക് ആരെകിലും നീതിയുടെയും സാത്രന്ത്യത്തിന്റെയും വഴികാണിച്ചാൽ അത് നാം അങ്ങേയറ്റം ഒരാദാരുത്തോടെ അത്തരം ശ്രമങ്ങളെ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അതിനെ മതംമാറ്റത്തിനും സ്വന്തം സമൂഹത്തിന്റെ അംഗവർദ്ധനക്കും തെറ്റായ ശക്തിസംഭരണത്തിനും ഉപാധിയാക്കിയാൽ അത് വലിയ തെറ്റുതന്നെന്നാണ്. മർദ്ദകവ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് വിമോചിതരായ മനുഷ്യരെ വിബോധം സ്വാർത്ഥപരമായ മറ്റു താൽപര്യങ്ങൾക്ക് അടിമകളാക്കുന്ന യാതൊരു ശൈലിയെയും നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. മനുഷ്യവിമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മതസംഘടനകളും രാഷ്ട്രീയവൽക്കൃതമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഇക്കാര്യം നന്നായി തിരിച്ചറിയണം.

ആദരവിന്റെ പാരസ്പര്യം:

ഡോ. ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്റ്റതാത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇളയിട പറഞ്ഞതു പോലെ നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ദേവാലയത്തെ നശിപ്പിച്ചതിനു ശേഷമേ മറ്റുള്ളവരുടെ ദേവാലയങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നത് ആഴ്ചമേറിയ ഒരു സത്യമാണ്. അപരനോടുള്ള ബഹുമാനവും അപരമായ സകലതോടുമുള്ള ആദരവും നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദുക്കളും പുരാതന ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലീകളും ഇം പെത്തുകം ഒരുപോലെ പങ്കുവയ്ക്കുന്നവരാണ്. അക്രമം ഓന്നിനും പരിഹാരമല്ല എന്ന് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവ് സ്വന്തം ജീവിതത്തിലും കാണിച്ചുതന്ന പാരം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനു മുഴുവൻ നിയാമകമാണ്. അതുകൊണ്ട് മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു അക്രമം ഇന്ത്യയിൽ നടന്നാൽ എല്ലാമതങ്ങളിലുംപെട്ടവർ അതിനെക്കുറിച്ച് ലജ്ജിക്കുകയും പൂർണ്ണമായും പരിശോധനക്കും അനുതാപത്തിനും സ്വയം തിരുത്തലിനും തയ്യാറാവുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ ഭാരതീയ സംസ്കാരവും ഹിന്ദുമതവും ഇതര മതങ്ങളോട് കാണിക്കുന്ന സഹിഷ്ണുതയും ആതിമ്യമര്യാദയും മറ്റുള്ളവർ ഒരിക്കലും ദുരുപ്പയോഗപ്പെടുത്തരുത്. ആഴ്ചമായ ആദരവും സഹഹരിച്ചുമാണ് ഇതരമതങ്ങൾ കാണിക്കേണ്ടത്.

തനിമയും ദേശീയതയും:

അടുത്തകാലത്ത് ഉണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ദേശീയതയുടെയും തനിമയുടെയും ആഴ്ചമായ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കു പുറത്തുള്ള ചില മതാധികാരികളും സ്ഥാപനങ്ങളും തന്നെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കും പരാക്രമാർഹി എങ്കിലും വിശസിക്കുകയും പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സഭകളും മതസംഘടനകളും ഒരു വശത്ത്. ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിൽ ജനിച്ചവർ മാത്രമേ ഹിന്ദുക്കളാവുകയുള്ളൂവെന്നും ആ ഹിന്ദുത്തതിലാണ് ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയുടെ കാതലെന്നും വിശസിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സംഘടനകൾ മറുവശത്ത്. ഈവ രണ്ടും രണ്ട് വിരുദ്ധക്കോടികളിലാണ്. തീവ്രവാദവും അക്രമവും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ പ്രചരണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഈ രണ്ടുകൂടു ട്രിക്കും സാധിക്കും. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ ജനതയ്ക്ക് മോചനം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഈ പരകോടികളിൽനിന്നും ഇവയുടെ സാമാന്യവത്കരണത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ സാമൂഹ്യവോധതയും കർമ്മപദ്ധതിയും വിമോചിപ്പിച്ച് സമാധാനപൂർണ്ണമായ ഒരു സംഖ്യാത്തിലേപക്കും സാമൂഹികസംഘടനവേദ്ധചയിലേപക്കും നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ നയിക്കുക എന്നതാണ് ഈ മതങ്ങളുടെ യമാർത്ഥ മിഷൻ.

പുനർവ്വിചിന്നനം

പാശ്ചാത്യ മിഷനറി പ്രസ്ഥാനം നൽകിയ നിർവ്വചനങ്ങളെ ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്തീയസഭകൾ മൂലിക്കായി പുനർവ്വിചിന്നനം ചെയ്യുണ്ട്. അതുപോലെ ഭാരതത്തിലെ പുരാതന ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ ഭാരതീയമായ ജീവിതശൈലിയെയും ഇതരമതങ്ങളുമായി അവർ അനുവർത്തിക്കാനാഗഹിക്കുന്ന സഹഹരിച്ചപക്കളെയും ഇന്ത്യയിലെ ഹൈക്കോടതിവും മതസംഘാടനത്താൽപര്യവും പഴയമതംമാറ്റി ഷന്തി മുഖംമുടികളാണ് എന്ന് സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. അങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്ക് നിഗുണ്യമായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതവർ മുള്ളിലെ നൃത്തികളെയെന്നുമാണ്. വിദേശപ്പെട്ടി

രാജിക്കലും മതംമാറ്റത്തിന് ഉപയോഗിക്കരുത്.

മനുഷ്യസ്വന്നനേഹവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവോധവും മനുഷ്യ അന്തർസ്ഥിരൈ അവിഭാജ്യ ഘടകങ്ങളാണ് എന്ന് വിശദമിക്കുന്ന മതങ്ങളും സാമൂഹ്യസംഘടനകളും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും ഒരുപോലെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വേദികൾ ധാരാളമാണ്. അക്രമരഹിതവും നീതിപൂർവ്വകവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ഒരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി രൂപപ്പെടുത്താനാണ് നാം കൂട്ടായി ശ്രമിക്കേണ്ടത്. വർഗ്ഗീയ ശക്തികളെയും മതവെബരാധ്യം വളർത്തുന്ന തീവ്രവാദി സംഘടനകളെയും നിയന്ത്രിക്കാൻ ഇതുമാത്രമേയുള്ളതും മാർഗ്ഗം. സുതാര്യവും സൗഹ്യപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ഭേദഗീയ ചർച്ചയ്ക്ക് എല്ലാമതനേതരാകളും ചേർന്ന് മുൻകയ്യുടുക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പൊതുഭാവിയെക്കുറിച്ച് താൽപര്യമുള്ള സമുന്നതരായ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളെയും സങ്കുചിതതാത്പര്യങ്ങൾക്കുറിത് മനുഷ്യദർശനമുള്ള മാധ്യമപ്രവർത്തകരെയും ഈ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യലഭ്യയോടുകൂടി നാം രൂപപ്പെടുത്തി തന്മുൻസിയ സമുന്നതമായ ഒരു സാമൂഹിക ദർശനം പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യാന്തര്സ്ഥിലേക്കും സമത്വവോധ തനിലേക്കും നമ്മുടെ നയിക്കണം. ഇതാണ് ഇൻഡിയയിൽ ഇന്ന് മതങ്ങളുടെ പൊതുധർമ്മവും ഭാത്യവും.

(വിശ്വസ്വനേഹദർശനം എഡിറ്ററാറിയൽ അഡ്യോസർ ലെജ്ജു പി. തോമസി നോട് പറഞ്ഞത്)